

кон-то едно *ощричя* или всичко, что-то е положено отъ друго-то, или частъ отъ негово-то положеніе, напр. „той въ всички-ты отношенія е добръ“ и „той въ всички отношенія не е добръ“ или „той въ всички отношенія е е добъръ“ а „дома си не е добъръ“; — или такыва, отъ кон-то едно-то и друго-то заключавають у себе *положенія* безъ всяко отрицаніе, нъ тыя положенія сж такыва, что-то или *цѣлокушно* или *ощящи* унищожявать едно друго и никакъ не могатъ да ся съвмѣстятъ по между си на пр. „той е богатъ“ и „той е сиромахъ“; или „металли-ти ся топятъ“, а „злато-то въ огъня остая безъ промѣненіе.“

ИЗВОДИ.

§. 72.

Рѣшительны-ты сжженія прѣдполагать основѣ за *рѣшеніе*; за нерѣшительны сжженія потребно е само-то *рѣшеніе*. И едно-то и друго-то сполучва ся чрѣзъ *изводи* или *умозаключенія*.

Изясненіе: Дѣйствія-та на мысленіе-то, оправены така, что-то или да ся покаже основа-та, на кое-то рѣшительно ся утвърждава връзка-та на прѣдставленія-та у нѣкое сжженіе, или да ся направи рѣшительна връзка-та, коя-то ся прѣдполага само помѣжду тѣхъ, наричатъ ся *изводи* или *умозаключенія*, понеже и въ единый и въ другой случай мы правимъ новы сжженія, кон-то ни прѣдставлявать или основж-тж или рѣшеніе-то, что трѣсимъ, и отъ тыя сжженія *изваждаме* връзкж-тж на прѣдставленія-та у извѣстно сжженіе, както заключаваме при нежъ, като при неминуемо потребно тѣхно слѣдствіе.

Сжженія-та, изъ кон-то изваждаме заключенія, като дѣйствія, что врьвать прѣди заключенія-та, нари-